

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.447 van 6 februari 2003
in de zaak A. 49.912/X-8975.**

In zake : de n.v. MAFAR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. DE BUSSCHER,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Houthulststraat 9

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te 8310 ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

tussenkomen de partij :

Arnold CRIEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. LIEVENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Paul Fredericqstraat 72.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MAFAR op 14 januari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 16 september 1992 van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 november 1987, houdende aanvulling van het koninklijk besluit van 6 december 1976 waarbij het gewestplan Veurne-Westkust werd vastgesteld, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 december 1992;

Gelet op het arrest nr. 42.523 van 1 april 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 19 augustus 1993 ingediend door Arnold CRIEL;

Gelet op de beschikking van 23 augustus 1993 die de tussenkomst van Arnold CRIEL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat J. DE BUSSCHER verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. LIEVENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de gevraagde vernietiging omdat zij het bewijs niet levert eigenaar te zijn van het perceel Sectie F, nr. 1089;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij op 15 september 1992 een bouwaanvraag heeft ingediend voor

het oprichten van een appartementsvilla op voormeld perceel; dat hieruit volgt dat zij van het rechtens vereiste belang doet blijken; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij zich verzet tegen de ambtshalve vernietiging van het bestreden besluit op de volgende gronden :

"Nu moet echter duidelijk gesteld worden dat het besluit van 18 november 1987 door de Raad van State werd vernietigd bij arrest nr. 64.368 van 4 februari 1997.

Het beschikkend gedeelte van dit arrest is dan ook onlosmakelijk verbonden met het motief waarin de Raad van State beslist dat het besluit van 18 november 1987 in zijn preambule niet de door art. 9, 7de lid van de wet van 29 maart 1962 voorgeschreven redengeving bevat die in het vaststellingsbesluit van het gewestplan moet worden opgenomen wanneer de regering afwijkt van het advies van de regionale commissie van advies.

Het in het verslag onderzochte besluit van 16 september 1992 beoogde het besluit van 18 november 1987 aan te vullen met de ontbrekende redengeving.

Het besluit van 16 september 1992 dat geen louter bevestigende beslissing is van het besluit van 18 november 1987, maar tevens een aanvullend en verbeterend besluit is, is dan ook niet aangetast door hetzelfde gebrek als het besluit van 1987, hetgeen de Heer Auditeur-generaal echter wil voorhouden.

Het standpunt van de Heer Auditeur-generaal kan bovendien evenmin gegrond zijn op de verwijzing naar het arrest nr. 23.328 van 2 juni 1983, nu uit dit arrest immers niet voortvloeit een dwingende rechtsplicht om het perceel nr. 1089 tot woongebied te bestemmen.

Het is maar al te duidelijk dat indien dergelijke verplichting naar het oordeel van Uw Hoog Rechtscollege in het arrest van 2 juni 1983 zou besloten hebben gelegen dan zou Uw Hoog Rechtscollege in het arrest nr. 64.398 van 4 februari 1997 ambtshalve de schending hebben opgeworpen van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van 2 juni 1983.

Daar echter geen schending van het gezag van gewijsde van het arrest van 2 juni 1983 werd vastgesteld in het arrest van 7 februari 1997, kan de vernietiging van het besluit van 16 september 1992 bijgevolg niet geacht worden een rechtstreeks gevolg te zijn van de vernietiging van het koninklijk besluit van 6 december 1979 en van het besluit van 18 november 1987.";

Overwegende dat ook de tussenkomenende partij zich verzet tegen de ambtshalve vernietiging van het bestreden besluit op de volgende gronden :

"Immers, het arrest van Uw Raad dd. 4 februari 1997 weerhoudt als onwettigheid wat betreft het besluit van 18.11.1987, het ongemotiveerd afwijken van het advies van de Regionale Commissie van Advies voor wat betreft de bestemming 'natuurgebied' van het perceel 1089.

Deze onwettigheid kan eenvoudigweg niet aanwezig zijn in het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 16.09.1992 omdat dit Besluit juist de ontbrekende motivering toevoegt aan het Besluit van 18.11.1987.

Er weze immers opgemerkt dat in het arrest dd. 4 februari 1997 wordt gesteld 'overwegende dat de voormeldé 'aanvulling' van de in het eerste bestreden besluit ontbrekende redengeving enkel voor de toekomst kan gelden'.

Aangezien deze considerans onlosmakelijk verbonden is met het beschikkend gedeelte van het arrest dd. 4 februari 1997 betekent dit dat de vernietiging van het Besluit van 18.11.1987 slechts geldt voor de periode dat dit als onvolkomen diende beschouwd te worden, met name tussen 18.11.1987 en 16.09.1992. Sinds het Besluit van 16.09.1992 is aan het ingeroepen gebrek aan motivering verholpen zodat sinds dan het Besluit van 18.11.1987 moet beschouwd worden als volledig haar uitwerking te hebben, zodat het perceel 1089 de bestemming van 'natuurgebied' behoudt.

Uit het arrest dd. 04.02.1997 blijkt minstens impliciet de erkenning van de rechtsgeldigheid van het aanvullend Besluit van 16.09.1992 voor de toekomst. Bovendien wordt in het aanvullend Besluit van 16.09.1992 wel degelijk de bestemming 'natuurgebied' voor wat betreft het perceel 1089 op afdoende wijze gemotiveerd en dit door de verwijzing naar de reële toestand van het perceel, het prachtig duinengebied dat reeds op zichzelf en zeker omwille van zijn één-geheel-vormen met de schipgatduinen bescherming verdient. Dat de bescherming van de duinen op het perceel 1089 steeds het doel is geweest van de Staat en van het Vlaamse Gewest blijkt duidelijk uit de achtereenvolgende beschermingsbesluiten die slechts een bevestiging zijn van de reeds door het A.P.A.-verleende bescherming 'duinengebied met bouwverbod'. Deze bescherming stemt trouwens volledig overeen met het doel dat de regionale commissie van advies voor ogen had bij het verlenen van haar adviezen (zoals ze zelf stelt in art. 1) nl. het maximale behoud van het duinenbestand (cfr. schorsingsverslag blz. 14). Het was dan ook totaal onlogisch dat de regionale commissie bij de bespreking van perceel 1089 zich niet heeft laten leiden door de reële toestand van perceel 1089 maar wel door een administratieve grens van een gemeente. De bescherming van het bestaande duinengebied op perceel 1089 kan niet minder noodzakelijk worden geacht omdat het gelegen is op het grondgebied van de Gemeente Oostduinkerke, dan wel van Koksijde.

Het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 16.09.1992 heeft dan ook voldoende, in feite en in rechte gemotiveerd waarom van het advies van de regionale commissie diende afgeweken te worden voor wat betreft het perceel 1089";

Overwegende dat het perceel Sectie F, nr. 1089, gelegen in de vroegere gemeente Oostduinkerke, door het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan Veurne-Westkust werd opgenomen in natuurgebied; dat het arrest nr. 23.328 van 2 juni 1983 deze bestemming van het gewestplan heeft vernietigd; dat het arrest overweegt :

"7.3. Overwegende evenwel dat uit de gegevens van het dossier op afdoende wijze blijkt dat het de bedoeling is geweest van de betrokken overheden, bij de definitieve vaststelling van het gewestplan, de percelen gelegen in de vroegere gemeente Oostduinkerke, tussen de Karel Woestelaan, het strand, en west de bestuurlijke grens tussen de toenmalige gemeenten Oostduinkerke en Koksijde in het woongebied op te nemen, rekening houdend met de bestaande toestand, enerzijds, en punt 3.3. van het aanvullend advies van 3 september 1976 van de regionale commissie van advies, anderzijds; dat evenwel klaarblijkelijk een louter materiële vergissing in de grafische weergave van de grens en van de afbakening van de bestemmingsgebieden werd begaan, in die zin dat m.b.t. genoemd blok de grens van het woongebied verkeerdelijk niet samenvalt met de voormalige bestuurlijke grens tussen Oostduinkerke en Koksijde; dat, hoewel dit euvel reeds door middel van een erratum kan worden verholpen, het voor de duidelijkheid

in het rechtsverkeer vereist is het grafische bestemmingsvoorschrift 'natuurgebied', waardoor de percelen bekend ten kadaster Sectie F, nrs. 1083, 1088, 1089 en 1011 voorkomen als bestemd tot natuurgebied, terwijl zij, blijkens de gegevens van het dossier, hadden moeten ingetekend worden als woongebied, te vernietigen";

Overwegende dat in haar adviezen van 2 augustus, 27 september en 4 oktober 1985 de regionale commissie van advies voor de streek West-Vlaanderen heeft voorgesteld voormelde gronden tot woongebied te bestemmen; dat voormelde commissie stelt :

"Het bezwaar betreffende de percelen bedoeld in het arrest nr. 23.328 van 2 juni 1983 kan aanvaard worden wat betreft de percelen sectie F. nr. 1083, 1088 en 1089 zodat aan die percelen niet de bestemming natuurgebied maar wel woongebied dient te worden gegeven.

Het bezwaar heeft geen inhoud wat betreft het perceel sectie F nr. 1011 omdat dit perceel in het ontwerp-gewestplan in een woongebied is opgenomen.

Hierin wordt de stelling van de Raad van State bijgetreden dat het intekenen van de gemeentegrens tussen de fusiegemeente Koksijde en Oostduinkerke een materiële vergissing is vermits het duidelijk de bedoeling was de afbakening tussen het woongebied en het natuurgebied te leggen op voormeld vroegere gemeentegrens";

dat daarop het besluit van 18 november 1987 van de Vlaamse Executieve houdende aanvulling van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan Veurne-Westkust werd vastgesteld; dat het stelt :

"Art. 21. - Aan de stukken grond gelegen te OOSTDUINKERKE (thans fusiegemeente KOKSIJDE) en kadastraal bekend Sectie F, nrs. 1083, 1088, 1089 en 1011 wordt de bestemming natuurgebied of woongebied toegekend zoals aangegeven op het blad OOSTDUINKERKE nr. 11/8 in bijlage I van dit besluit";

dat de grond in kwestie opnieuw wordt bestemd tot natuurgebied; dat bedoeld besluit de reden van de afwijking van het advies van de regionale commissie niet opgeeft en zodoende het voorschrift miskent dat is bepaald in artikel 9, zevende lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, dat krachtens artikel 13 van dezelfde wet van toepassing is op de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, naar luid waarvan de regering, wanneer zij van het advies van de regionale commissie van advies afwijkt, haar beslissing met redenen dient te omkleden; dat het arrest nr. 64.368 van 4 februari 1997 om die reden bedoeld besluit heeft vernietigd;

Overwegende dat het thans bestreden besluit van 16 september 1992 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 november 1987

houdende aanvulling van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgestelde gewestplan Veurne-Westkust te Koksijde, bij voornoemd arrest nr. 64.368 vernietigd, in de aanhef overweegt wat volgt :

"Overwegende dat het arrest van de Raad van State nr. 23.328 van 2 juni 1983 het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgestelde gewestplan VEURNE-WESTKUST vernietigde in zover het plan de percelen betreft die gelegen zijn te OOSTDUINKERKE (thans fusiegemeente KOKSIJDE) en kadastraal bekend sectie F, nrs. 1083, 1088, 1089 en 1011 en voor zover het plan de bestemming van natuurgebied gaf aan genoemde gronden;

Overwegende dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 november 1987 dient aangevuld te worden met een overweging waarin gemotiveerd wordt dat, in afwijking van het advies van de regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening voor de streek West-Vlaanderen, de percelen sectie F, nrs. 1089 en 1011 als natuurgebied worden bestemd omdat ze één geheel vormen met het aansluitende waardevolle duinenbestand;

Gelet op het advies van de regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening voor de streek WEST-VLAANDEREN, gegeven op 2 augustus 1985, 27 september 1985, 4 oktober 1985, 22 november 1985 en 29 november 1985;

(...)"

dat het bepaalt wat volgt :

"Artikel 1. In de aanhef van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 november 1987, houdende aanvulling van het koninklijk besluit van 6 december 1976, houdende vaststelling van het gewestplan Veurne-Westkust wordt de laatste overweging vervangen door de volgende bepaling :

'Overwegende dat van het advies van de regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening voor de streek WEST-VLAANDEREN op de hiernavolgende punten en om de ernaast vermelde redenen afgeweken wordt :

(...)

- te OOSTDUINKERKE waar het woongebied niet uitgebreid wordt tot aan de vroegere gemeentegrens maar de onbebouwde en niet verkavelde percelen Sectie F, nrs. 1089 en 1011 als natuurgebied worden bestemd omdat ze één geheel vormen met het aansluitende waardevolle duinenbestand van hetzelfde besluit";

Art. 2. Voor de percelen grond, vermeld in artikel 2 van hetzelfde besluit, wordt de bestemming natuurgebied of woongebied toegekend zoals aangegeven op het blad Oostduinkerke nr. 11/8 in bijlage 1 van dit besluit.

(...)"

Overwegende dat het bestreden besluit ertoe strekt door middel van voormelde "aanvulling" van de aanhef de in het thans vernietigde besluit ontbrekende redengeving op te geven; dat zulks blijkt uit de hiervoor aangehaalde preambule van het thans bestreden besluit, alsook uit de nota van 13 februari 1992 van het hoofdbestuur die zulk aanvullend besluit juridisch nodig acht, omdat :

"in de definitieve tekst van het Executieve Besluit van 18 november 1987 de motivering is weggefallen waarom voor de gronden van het arrest nr. 23.328

wordt afgeweken van het Advies van de Regionale Commissie. De aanvulling is nodig omdat zonder motivering niet mag afgeweken worden van het advies van de Regionale Commissie";

Overwegende dat het besluit waarvan de preambule thans wordt aangevuld, inmiddels is vernietigd; dat die aanvulling geen voorwerp meer heeft; dat de duidelijkheid in het rechtsverkeer vereist dat die aanvulling wordt vernietigd;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van het besluit de loutere bevestiging zijn van het vernietigde besluit; dat zij ambtshalve moeten worden vernietigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 16 september 1992 van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 november 1987, houdende aanvulling van het koninklijk besluit van 6 december 1976 waarbij het gewestplan Veurne-Westkust werd vastgesteld.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes februari 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.